

Hét Határ

Református hitéleti lap

XVIII. évfolyam 9. szám

2014. szeptember

KÖZÖS NYILATKOZAT

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa és a Magyar Katolikus Egyház közös nyilatkozata.

Mély megdöbbenéssel és szomorúsággal értesülünk az úgynevezett Iraki és Szíriai Iszlám Állam (ISIS) által mérhetetlen brutalitással elkövetett háborús bűnökről, amelyek keresztényeket és más vallási kisebbségeket is sújtanak. Bár minden gyilkosság bűn Isten ellen, különösen is fájdalmas volt számunkra július elején a Szíriában, Aleppo mellett történt keresztre feszítésekről hallani.

Az iraki keresztények lélekszáma a 2003-as amerikai invázió előtt 1,5 millió volt, mára 200 ezerre csökkent, és napról-napra kevesebb, a szíriaiakkal együtt.

Testvéri szeretetünket fejezzük ki a közel-keleti keresztények, a nigériai, szudáni és a világ más részein folyó üldözések áldozatai iránt, és a magunk szerény lehetőségei között felajánljuk

segítségünket.

Egyúttal nyomatékosan felszólítjuk a keresztény kultúrkör, a sajnos egyre kevésbé kereszténynek nevezhető Európa és Amerika kormányait, hatóságait, államközi szervezeteit, tegyenek meg minden tőlük telhetőt ennek az elfogadhatatlan helyzetnek mielőbbi megszüntetése, mindenekelőtt a 21. században hihetetlennek tűnő brutalitás megfékezése érdekében. Egy olyan világban, amely mindezt eltűri, az emberi élet és társadalom alapjai rendülnek meg.

A Szentháromság Isten adjon bölcseséget és erőt mindnyájunknak, mindazoknak, akik ezért bármit is tehetnek. Addig is, amíg "... sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak." (Jel 21,4b)

*Steinbach József
elnök,
Dr. Fischl Vilmos,
főtitkár,
Magyarországi Egyházak Ökumenikus
Tanácsa
Dr. Erdő Péter,
bíboros,
Magyar Katolikus Egyház*

Forrás: www.reformatus.hu

Képek: kozbenjaro.blog.hu

KIS HELYEN NAGY DOLGOKAT

Tizenhét évesen kistiszteletes kisasszonynak hívták, amivel nem tudott mit kezdeni. Horváth Mariannával, a Károli Gáspár Református Egyetem ötödik éves teológus hallgatójával beszélgettünk. Horváth Mariann a tatabányai gimnázium elvégzése után azonnal teológiára jelentkezett és elsőre felvették. Családjában nem voltak lelképásztorok, így megkettőzött erővel próbálta ezt a „hiányt” pótolni az egyetemi évek alatt. - Gimnazista koromban a lelkészemmel beszélgettem arról, hogy a teológián szeretnék tovább tanulni. Nem akartam feltétlenül lelképásztor lenni, de nagyon érdekelt a teológia. Akkor úgy gondoltam, inkább valamilyen egyházi intézményben dolgoznék majd, könyvtárban vagy levéltárban. Később győződtem meg róla: gyülekezeti lelkész akarok lenni.

Naiv keresztyén
- Korábban azt gondoltam, hogy az egyház egy valódi burok, és olyan hely, ahol csak jó dolgok történnek. Naiv keresztyén voltam. Csalódás volt, hogy az emberek néha itt is ugyanúgy áttaposnak egymáson, mint a világi életben. Az is bosszantott, hogy apró dolgok miatt harcolnak a gyülekezeten belül. Egy kicsi problémát milliószor áttárgyalnak, elvesznek a részletekben. Azt éreztem, hogy belevettem magam a teológiába, de közben elrugaszkodtam a valóságtól. Korábban úgy hittem, hogy a református egyházban nincs hierarchia. Álmomban sem gondoltam, hogy az egyházi vezetők ennyire távolságtartóak - volt olyan helyzet, amiben a mai napig nem sikerült megfejtmem, kinek kellett volna lépnie. Hiszen hogyan várhatom el, hogy valaki odalépjen egy kis vidéki lányhoz és érdeklődjön? És én is feszélyezve éreztem volna magam, ha például egy teológiai kérdéssel fordultam volna a püspök úrhoz. Pedig biztos szívesen válaszolt volna, mégsem tettem meg.

Felkészülés a következő negyven évre
Egy idő után kritikai szemléllővé váltam. A teológiát úgy próbáltam megélni, hogy hatalmas lehetőség számomra. Felkészülés arra, amit a következő negyven évben fogok csinálni. Nemcsak a kötelező dolgokat végeztem el a teológián, hanem - a többi közt - három évig szervezője voltam a teológusnapoknak. Ellátogattam Erdélybe, külföldi országokba. Próbáltam pótolni azt a hiányt, amit egy sokgenerációs lelkész-

családból származó teológus otthonról hoz magával. Nekem ezeket a dolgokat meg kellett tanulnom.

Kistiszteletes kisasszony
Mariann szerint különös élmény tizenhét évesen teológiára kerülni. - Az első legáció élményem az volt, hogy kistiszteletes kisasszonynak hívtak. Rögtön rám adták a palástot. De hiszen én nem vagyok lelkész - gondoltam, - még csak teológushallgató, aki szeretné megtalálni a helyét az egyházban. Azt a helyet, ahol Isten a legjobban tudja használni. Kiforratlan személyiség voltam, és nehéz volt, hogy egyszerre kellett egyetemistának, teológusnak és lelkésznek lennem. Ennek az összemosása volt a kistiszteletes kisasszony.

Mélyvíz helyett tanulás
Mariann azt mondja, nem tudja, hogy mikor jön el az ideje, amikor önmagára is valódi lelképásztorként tud tekinteni. - Az egyetem öt éve arra elég, hogy egy rendszerbe belelássunk, és felismerjük, hogy hol találhatjuk meg a helyünket. Felismerhetjük, mi az erősségünk, gyengeségünk és mivel szeretnénk foglalkozni. Hozzám a diakónia, a kisgyerekekkel, betegekkel, idősekkel törődés áll a legközelebb. A kamaszoknál már biztos nem én lennék a legjobb ifjúsági vezető - mondja önkritikusan. - Egy biztos, nem méltóságos és gőgös tiszteletes szeretnék lenni, aki megmondja, ki mit tegyen. Most még tanulási folyamatban vagyok. Én inkább olyan tanulási folyamatot szeretnék, ahol először szemlélő vagyok, tanuló, együtt készülök a lelkésszel, majd a harmadik fázis az, amikor már én tartom az alkalmakat.

„Ide nekem a palástot”

- Bátor lány vagyok. Sokszor előfordult, hogy csak néhány napom volt felkészülni egy nagy feladatra. Mégis fontos számomra, hogy ne legyek valami túlzott öntudattal bíró teológus, aki úgy érzi, hogy minden a kezében van, és azt mondja, „Ide nekem a palástot!” Könnyen félre lehet csúszni. Az egyik ilyen helyzet, ha a lelkész a gyülekezetben mindig központi helyen van. Vagyis hogy a lelkész ne a királyi székéből diktáljon, ne parancsolgasson, hanem az a feladata, hogy személyesen szeresse a gyülekezetet. A teológián sokat gondolkodtam ezen. Ha valóban személyesen tudok szeretni mindenkit, és olyan az ember személyisége, akkor tud munkatársakat találni, a gyülekezet feje Krisz-

tus, az emberek, pedig együtt dolgoznak, mozognak a lelkésszel.

Tenni az élő gyülekezetért
A gyülekezet azonban a vezetőjének tartja a lelkészt, és gyakran elvárják, hogy mindent tartson a kezében, és megmondja, ki mit tegyen. - A gyülekezetet tanítani kell arra, nem annyiból áll a hívő élet, hogy vasárnap elmegyek a templomba és meghallgatom a prédikációt. A lelkésznek tenni kell azért, hogy élő gyülekezet épüljön. Szeretnék vidéki gyülekezetbe kerülni, ahol személyesen ismerem a családokat, embereket. Nehezen tudnék elmenni úgy valaki mellett, hogy ne kérdezzem meg, hogy van. Számomra riasztó a személytelenség.

Vidéki vágyalom

- Én, ahogy említettem, vidéken szeretnék szolgálni, de ha Isten máshol akar használni, elfogadom azt is. A vágyalom további része, hogy vidéki gyülekezetépítő lelkész leszek, és virágzik majd a gyülekezetünk. Sok példaképem van, például a szőládi református lelképásztor, Hajdú Zoltán Levente. Meghatározó élmény volt számomra az ormánsági teológushétvége is, ahol kihálóléfelben lévő apró szórványgyülekezeteket láttam. A lelkészek mégis ott voltak mellettük, mert „valakinek el kell temetni őket”. Nekem az ormánsági példa sok erőt adott. Azt láttam, megbecsülik azt a néhány idős embert, akik negyven-ötven évig templomba jártak, és ott maradnak mellettük a lelkészek. Az erdélyi gyülekezetek tradíciójába is beleborzongtam. Olyan helyeken is, ahol már alig van magyar ember, a lelkész hivatástudattal szolgál, és tisztán hirdeti Isten igéjét.

Kis helyen nagy dolgokat
Pesten mindig azt láttam, hogy virágoznak a nagy református gyülekezetek, szuper programok vannak, és gyakran legyintenek a vidéki lelkészre. Pedig éppen a falvakba kell olyanokat küldeni, akik sok dolgot tudnak tenni a vidéki emberért. A vidéken szolgált azokon a helyeken építenek, ahol szinte lehetőségük sincs az embereknek. Olyan lelkészek kellene vidékre, akikben van spirítusz, lelkesedés, erő. Kis helyen nagy dolgokat tenni, az ám az igazi!

Fekete Zsuzsa
(www.parokia.hu)

NYÍLT CSALÁDI NAP KÖMLÖDÖN

Az időjósok eltalálták, augusztus 23-a a szokásos rendben esővel kezdődött. Szinte biztosnak látszott, hogy a Kerényi Béla Református Diakóniai Intézményekbe meghirdetett családi, nyílt nap eseményei ezt megsínylik, talán el is marad?

Ó kicsiny hitűek, mondaná Jézus! Így tehát az imádság valóban segített, nyolc órákor elállt az eső.

A szervezők fellelegezhettek. Időben elkezdődhetett a két hatalmas bogrács megtöltése az ebédhez valókkal. Szorgos kezek tisztították a hagymát, a krumplit, zöldségeket, hogy a már előkészített hús mellé kerüljenek. Az egyik bográcsot egy kedves család adományából származó kecske pörköltnek való húsa töltötte meg, míg a másikban a szokásos „református” beszerzésű fiatal marha húsa várta sorsa beteljesülését.

Fél tíz körül már az első vendégek is megérkeztek, köszönhetően annak, hogy a falu minden családjához eljuttattuk hívó levelünket — jöjjen el mindenki, töltsük el együtt, jó kedvben a mai napot.

A programszervezők és önkéntes segítők igazán tartalmasnak ígérkező programokkal várták a falu apraja nagyját.

A programsorozat elején elhangzott köszöntőből kiderült miért is szerveződött ez a mai alkalom, és ez már nem is az első, hanem negyedik a sorban. Mutatkozzon be intézményünk, láthasson mindenki mindent, ami itt történt, történik. A kömlődi hittanos gyerekek ismerkedhettek meg egymással és az újonnan kezdő elsősökkel.

Időközben felszerelték a gofri sütő berendezést és elkezdődött e finom eledel végeláthatatlan előállítás. Az udvar

egyik sarkában kézműves foglalkozás kötötte le a gyerekek idejét, ezt főleg az apróságok szeretik művelni. Sorra készültek a karkötők és az egyéni alkotású emléktárgyak. Nagy népszerűségre tett szert az íjászat. Itt igazi profi segítők vezették be a gyerekeket és természetesen a felnőtteket is az íjászat rejtelmeibe. A gondos szervezők gondoltak arra, hogy ez az esemény semmiképpen ne maradjon el, ezért fedett íjász pályát biztosítottak az érdeklődők számára. Elő-

után valóban mindenki ki is próbálta. Nagy öröm fogadta mikor megérkezett saját tűzrakó helyét magával hozva kedves segítő családjuk és nekilátott az óriás palacsinták elkészítéséhez. Ezen a helyszínem hamarosan hosszú tömött sorok alakultak ki. A várakozás idejét kihasználva kezdődött meg a kötélhúzás melybe kicsik és nagyok egyaránt beálltak. A második meglepetés következett, művésztanár segítőnk egy ütős hangszer, a MARIMBA megszólaltatásával büvölte el a nézőket. A csocsó asztalmál a versenők folyamatosan váltották egymást, be a mellette felállított ugráló is teljes üzemben működött. Időközben elkészült az ebéd is, melynek elfogyasztását a napi Ige felolvasása és hálaadás előzött meg. Sok rendezvény szervezésében vettek részt, de ilyen még egszer sem történt,

került az asztalitenisz felszerelés is, itt mindjárt kisebb bajnokság alakult ki. Míg mellettük testnevelő tanár barátunk, aki mellesleg szakedző is segített a gyerekeknek a tolaslabda alapjait elsajátítani. Az egyik fő attrakció is megrendezésre került miután az intézmény aszfaltos udvarra felszaradt itt a gyerekek nagy átélessel készítették rajzaikat. Az óriás diófa alatt gyerekek nagy átélessel játszottak énekkel tüzdelt játékokat, és lássanak csodát ebbe szüleik is „beszálltak”.

A délelőtt egyik, meglepetésként meghirdetett programjában kedves kömlődi előadó művész barátunktól csodálatos ének szótól hallhattunk, mely bátran mondhatom elkápráztatta a jelen lévőket. Időközben az érdeklődők megtekinthették az intézmény minden zegét - zugát, valamint meghallgathatták hogyan is épült fel mindez.

A nagy épület termeiben eközben beindult a nagyüzem, kareoke és X-bokszt játékok várták a résztvevőket. Ezt az-

hogy az elkészített és bőségesen talált ebéd mind egy szálig elfogyott. Ebéd után azután szinte egy csapásra ismét rosszra fordult az idő és sűrű cseppekben el kezdett esni az eső, mely bezavart mindenkit az épületekbe. A gondos szervezésnek köszönhetően fedett programokkal folytatódhatott a nap. Mintegy 150 résztvevő fordult meg a rendezvényen, bizonyítva azt, hogy Kömlődön is érdemes és kell ilyen együttléteket szervezni. Köszönetemet fejezem ki minden szervezőnek, segítőnek, adakozónak, nevüket csupán azért nem említve, mert még a következő oldal is betelne. Hiszem azt, hogy aki eljött valóban jó érezte magát ezen a délelőttön. Remélem hogy tudunk még hasonlókat szervezni ahová a most ott-hon maradtak is jó szívvel eljönnek.

Bogáth István

NYÁRI PILLANATOK AZ ÁCSI GYÜLEKEZETBEN

az időt, majd 20-án a teljes légió felvont a parókia udvarán. Első nap az Igmándi Erődöt és a Monostori Erőd kikötőhöz vezető sétányát néztük meg.

HAGYA-TÉK-A

Az idei volt a IV. Hagyatéka, amelyen idén is szép számmal vettünk részt. Volt lehetőség toronytúrára, régi ízek kóstolására, ló patkolás megtekintésére és lovaglásra, élővirág képek készítésére, fafaragás, csuhé lábtörlő fonás, söprűkötés megtanulására. A gyerekek és felnőttek öröme ugráló vár és trambulín is rendelkezésre állt. A

A városközi táborról: Táborunk júl.29-től aug. 3-ig tartott. Most nem panaszkodhattak a gyerekek, hogy korán kell kelni, ugyanis az indulás délután 2 órakor volt. Kb. másfél órás utazás után megérkeztünk és elfoglaltuk szállásainkat. Kis faházaink dombokon, hegyoldalba voltak építve. Igazi „kalandparkban” voltunk, ugyanis a szintekről csúszdával lehetett lejönni. (a lépcső mellett- idősebbek pechére). A szokásos reggeli áhítatokon énekelünk régebbi dalokat és tanultunk meg újakat. Az áhítatok igei üzenetét az időutazással, játékosan adtuk át a gyerekeknek. A délutánok programja különböző módon alakult. Jártunk él-

ményfürdőbe Pápán, a Sobri Jóska Kalandparkban Városlődön, ahol felnőttek és gyerekek hihetetlenül jól érezték magukat. Egyik délután történelmi portyán jártuk be a város nevezetességeit. A tábor szokásos módon, tábortűzzel zárult. A tábor ideje alatt sokat esett az eső és egyik éjjel nagy vihar tombolt. Szobatársaimmal félve ültünk a faházban és vártunk, hogy mikor villámlik és dörög az ég. Minél hangosabban dörögött, annál hangosabban énekelünk. J A napközis táborunk aug. 17-től 20-ig tartott, melynek témája a római kor volt. A bibliai Dávid életén keresztül, a „lelki fegyverzet”ről beszélgettünk. Sok játékkal, kézművességgel töltöttük

nap csúcspontja az volt, amikor a plébánosunk gólyalábazni tanult. A gyülekezeti teremben az I. világháború 100. évfordulója alkalmából kiállítást rendeztünk be "Mire a levelek lehullanak" címmel. Asszonyaink az idén is kitétek magukért, hiszen lángos sütés, kukorica és krumplikása főzés, prósza kóstolás és kenyérdagasztásra is sor került.

Gerecsei Anna, Ács

Fotók: Varga Zsuzsanna

MEGÚJULTAK ÉPÜLETEINK

Minden okunk megvan a hála Dadon és Bokodon.

Az elmúlt néhány évben a Dadi Református Egyházközségben Isten kegyelméből nagyarányú épületfelújítások történtek, melyekért 2014. augusztus 17-én vasárnap délután 4 órakor adtunk hálát istentisztelet ke-

retén belül. Az Igét Máté László esperes úr hirdette, majd következett a felújítási munkálatok beszámolója, melyben elhangzott, hogy 2008-ban, miután az albérlő kiköltözött az ún. régi kiskis-kola épületéből – melyet azóta gyülekezeti háznak nevezünk – kérdésessé vált, hogy mi legyen az épület sorsa. Akkorra már sok rétegalkalom folyt a gyülekezetben (ifjúsági óra, bibliakörök, gyermekistentisztelet, gyermekmegőrző), de az épület annyira lelakott volt, hogy alkalmatlan volt arra, hogy benne ilyesfajta lelki alkalmakat tartsunk. Végül gyülekezetünk presbitériuma a felújítás mellett döntött. A belső felújítás 2009 nyarára készült el teljesen közel másfél millió forintból, melynek eredményeképpen egy komplett konyha, fürdőszoba, előtér, vendégszoba és közösségi terem várja az odaérkezőket. Azóta szálláshelyül szolgált egy éven keresztül egy segédlelkésznek, és egy éven keresztül egy hitoktatónak. Hiszszük, hogy sok áldott alkalomnak adott és ad mind a mai napig helyet a gyülekezeti háznak.

2009-ben újabb, számunkra addig ismeretlen lehetőségek nyíltak meg előttünk: a Leader pályázatok. Az Európai Unió által finanszírozott LEADER program keretében sikeresen pályáztunk a belsőleg felújított gyülekezeti ház teljes külső felújítására (tetőcsere, homlokzatfelújítás). A 2010-

ben megkapott pályázat támogatói határozata 6.725.129 Ft-ot tartalmazott a teljes külső felújításra.

Szintén a 2009-es évben pályáztunk meg az államtól visszakapott Felner Jakab által tervezett sörháznak nevezett épület teljes külső felújítását, amely valamikor szintén iskolaként funkcionált. A gazdaság történelmi múlttal, gyülekezetünk számára rendkívül nagy eszmei értékkel bíró épület erősen megérett a felújításra. Az omladozó vakolat már balesetveszélyes volt, a beázások sok kárt tettek a csodálatosan megépített boltíves mennyezetben.

Nagy gondja volt gyülekezetünknek az, hogy honnan vegyünk a szükséges sokmillió forintot, és hogy mi legyen az épület funkciója. Istenünk meghallgatta imádságainkat, és a 2010-es támogatói határozatban 15.904.653 Ft-ot nyertünk az épület teljes felújítására, mely hamarosan meg is történt.

Ebben az évben az ún. szerezeti program keretében iskolánk diákjaival és a diákok szüleivel a nagyiskola épületének falát tisztítottuk le, környezetét parkosítottuk. Az épület állagmegóvása érdekében vízelvezetőt készítettünk a belső udvari rész felől az épület tövében.

A parókia külső felújítása is ebben az évben fejeződött be. 15.477.366 Ft-ot pályáztunk az elmúlt év vége felé a teljes felújításra, mely tartalmazta a tetőcsere, teljes homlokzat felújítást a verandával együtt. Ugyanezeket a munkálatokat tudtuk elvégezni a parókiával egybeépített gyülekezeti termen is, melyben belső munkálatok is történtek (festés, lámpatestek, nyílászárók cseréje).

Gyülekezetünk alapítványa, a Magyar Református Jövőért Alapítvány – Dad is sikeresen pályázott, mely által a trianoni megemlékezés keretén belül került átadásra a trianoni emlékmű, valamint a trianoni emlékpark is a jövő generációja és nemzedéke részére. Er-

ről Szücs Attila kuratóriumi elnök számolt be.

A pályázatokon elnyert összeg az elmúlt négy mindösszesen 47.313.500 Forintot tett ki.

Mindeközben Bokodon is hasonló örömeinkben volt részünk, hiszen az idén került átadásra a külsőleg felújított református templom, valamint a parókia is. Ezt megelőzően tavaly a templom körül lévő kőkerítés felújítása fejeződött be, valamint a templomablakok cseréje történt meg. Pályázatokon elnyert összegekből sikerültek a beruházások, melynek összértéke: 19.584.910 Ft.

A költségeinket nagyban növelte az a tény, hogy műemléki, vagy műemléki környezetben lévő épületek felújítását kellett végezni, ezért tervdokumentáci-

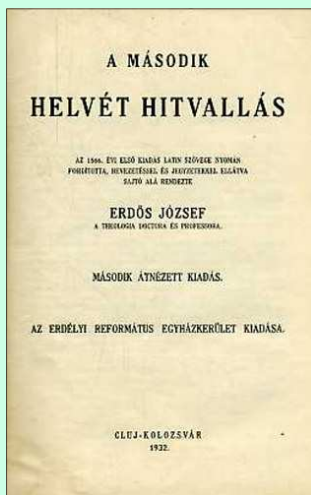
ókat is be kellett adnunk a műemlékvédelmi hivatalba.

Nagy volt a munka, de még nagyobb az Isten kegyelme. Ebben a megsegítő kegyelemben bízva tekintünk a jövőbe. Hiszszük, hogy megújult épületeink Isten dicsőségét hirdetik. Hiszszük, reméljük, és Isten segítségét kérjük abban, hogy a külső felújításokat belső megújítások kövessék. Soli Deo Gloria! Egyedül Istené a dicsőség!

Kovács Tamás

A MÁSODIK HELVÉT HITVALLÁS

A Második Helvét Hitvallás – a Heidelbergi Kátéval együtt – a Magyar Református Egyház minden gyülekezetében elfogadott hitvallási irat, amely a Szentírás alapján álló református keresztyén hitünknek szabatos, pontos kifejezése. A Hitvallást Bullinger Henrik írta 1562-ben, és mint a svájci protestáns városok és kantonok közös hitvallását tette közzé 1566-ban. A magyar református lelképásztörök az 1567. évi debreceni zsinaton sajátjukként elfogadták. Magyar nyelvű fordítása (Szenczi Csene Péter) 1616-ban jelent meg. Ezt harmadfél évszázadon át folyamatosan újra meg újra kiadták.

1. Hisszük és valljuk, hogy a szent próféták és apostolok mindkét szövetségbeli kánoni iratai, Istennek tulajdon igaz beszéde, és azok kellő hitelessége önmaguktól van, nem embe-
rektől. Mert maga az Isten szólt az atyákhoz, a prófétákhoz és az apostolokhoz, és hozzánk is szól még mindig a szent iratok által.

2. És ebben a szentírásban a Krisztus egyetemes egyháza a legteljesebben előadva találja mind azt, ami az idevezítő hitre, mind azt, ami az Istennek tetsző élet helyes folytatására tartozik. Annakokáért határozottan megparancsolta Isten, hogy semmi ahhoz ne tétessék, se el ne vétessék abból. (5 Móz. 4,2 12,32) Mi tehát úgy vélekedünk, hogy ezekből az iratokból kell tanulni az igazi bölcsességet és kegyességet, mint szintén az egy-

házak reformálását és kormányzását és a kegyesség minden teendőjére vonatkozó utasítást, végül a hittételek bebizonyítását és elvetését, avagy minden tévelygés megcáfolását, sőt minden intést is, az apostol ama mondása szerint: A teljes Írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre... (2 Tim. 3,16). És ismét: Ezeket írom neked – úgymond az apostol Timótheusnak – hogy megtudhasd ezekből, mi módon kell foglalkozni az Isten házában. (1 Tim. 3,14-15) Ugyanő mondja továbbá a thessalonikabelieknek: Midőn vettetek az Isten beszédét, melyet hallottatok mi tőlünk, nem úgy vettétek azt, mint embereknek beszédét, hanem mint Istennek beszédét, miképpen hogy bizony az is. (1 Thess. 2,13) Mert maga az Úr mondotta az evangéliumban: Nem ti vagytok, akik szólni fogtok, hanem a ti mennyei Atyátoknak Lelke az, aki szólni fog ti általatok. (Máté 10,20) Azért aki titeket hallgat engem hallgat, aki titeket megvet, engem vet meg. (Luk. 10,16 Ján. 13,20)

A SZENTÍRÁSRÓL, AZ ISTEN IGAZ BESZÉDÉRŐL

SEGÍTSÜNK TANSZERREL, ISKOLATÁSKÁVAL

Már a tanév végén meghirdette Iskolatáska kampányát a Magyar Református Szeretetszolgálat. Országszerte 14 gyűjtőhelyen várják szeptember 5-ig a használt, de még jó állapotban lévő iskolatáskákat, tanszereket, ahogy azokkal nehéz körülmények között élő diákokat támogatassanak.

Szeptember első hetében több mint kétmillió forint értékű tanszeradományt ad át a rászoruló diákoknak a Magyar Református Szeretetszolgálat. Egy csomagban összesen 32 tanszer található, a füzetektől kezdve a ragasztón át temperát, ecsetet, tollat és rajzlapokat is kapnak a rászoruló diákok.

Sokszor magunk sem vagyunk tisztában azzal, milyen könnyen tehetnénk azért, hogy mások életét akár örökre megváltoztassuk. Ahogy Fontenelle mondta: „Számptalan olyanmi, ami megvan nekünk, de létének nem vagyunk tudatában, másvalakinek (...) a legnagyobb boldogságot okozná.” Különösen igaz ez, ha egy gyer-

mekről van szó, akit segítségünk révén képzeletben kézen foghatunk, s tovább vezetjük a tudás és életének útján. Ezáltal nem csak azt érzük el, hogy előbb-

re jutásában ne gátolja valaminek a hiánya, de arra is megtanítjuk, hogy jót cselekedni, másokkal törődni mit jelent.

Legyünk most azok tanárai, akik már most mosolyogva várják a szeptemberi

iskolakezdest, akiknek felcsillanna a szeme egy szép táska vagy tolltartó, a zsírkréták és vízfestékek láttán – szüleiknek, nevelőszüleiknek azonban komoly anyagi terhet jelent ezek beszerzése.

Határon innen és túl ezeknek a gyermekeknek segíthet azáltal, ha felajánlja azt, amire Önnek, családtagjainak, barátainak már nincsen szüksége.

Amennyiben pénzbeli adományral támogatná a programot, a csekk vagy az átutalás megjegyzés rovatában, kérjük, tüntesse fel: „iskolatáska”! Számlaszámunk: 10702019-85008898-51100005.

Gyűjtőhelyek: Az adományokat, kérjük, juttassa el gyűjtőhelyeink egyikére. További információkat és a gyűjtőhelyeink listáját a

www.jobbadni.hu/iskolataska oldalon találja.

www.parokia.hu

GYEREKSAROK

Izmael - egy gyermek, akinek szavát meghallotta Isten

Gyerekek! Most néhány hónapig olyan bibliai gyerekekkel találkozhattok a gyereksarok oldalon, akik valamilyen különleges dolog miatt

ték. De Sára, mivel neki nem lehetett gyereke, irigykedett rá. Addig kérlelte a férjét, amíg az elküldte a háztól. Szegény lány egy korsó vízzel és némi élelemmel vágott neki a forró sivatagnak. Meddig volt elég az eleség és víz? Nem sokáig. A kicsi gyermek sírt a szomjúságtól és Hágár nem tudott segíteni rajta. Letette egy bokor árnyékába és ő kissé

hallotta a fiú hangját és így kiáltott... Hágárnak: Ne félj, mert meghallotta Isten a fiú hangját ott, ahol van. Kelj föl, vedd a fiút, ...nagy népet támasztok belőle.

És megnyitotta Isten az asszony szemét, úgy, hogy meglátott egy forrást...megitatta a fiút...Isten pedig vele volt a fiúval."

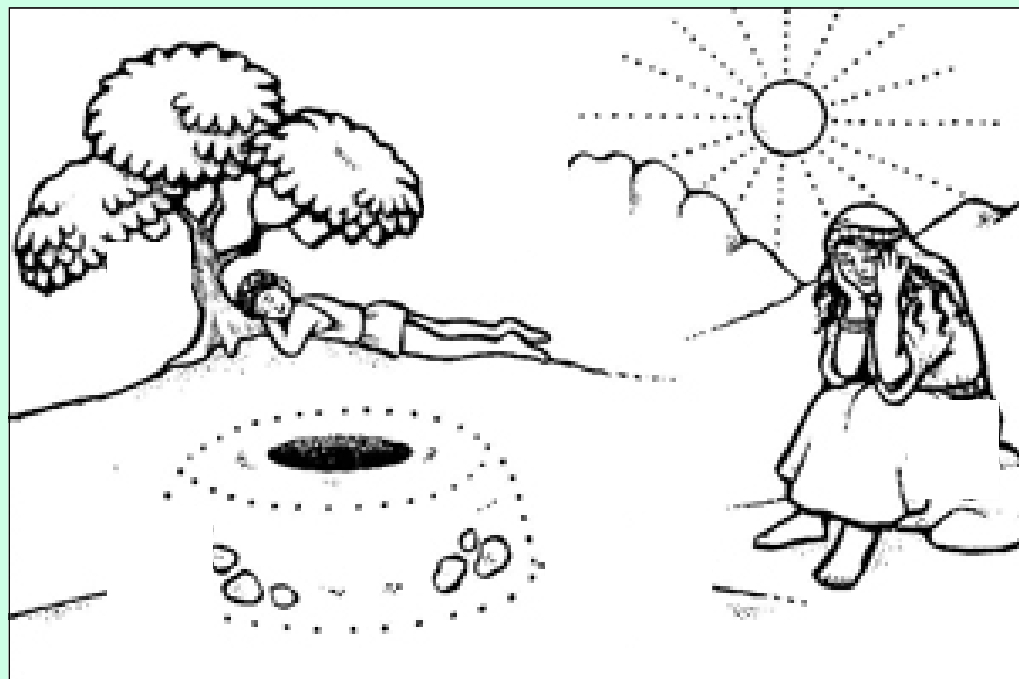
Milyen csodálatos lehetett, amikor Hágár meghallotta Isten szavát és megvitathatta végre kisfiát.

Te

is boldog lehetsz, hiszen Isten téged is lát ott, ahol vagy és hall téged, amikor sírsz, nevensz, imádkozol vagy éppen a Szentírást olvasod. Sokszor féltél már biztosan a sötétben, vagy egy-egy felmérés előtt, vagy úgy érezted, téged senki sem ért meg. Isten jobban ismer, mint bárki ezen

a világon, hiszen Ő teremtett. Neki bármit elmondhatsz és bátran engedelmeskedj szavának. Emlékezz Hágárra és Izmaelre, milyen kilátástalan helyzetben voltak, de Isten meglátta és megsegítette őket.

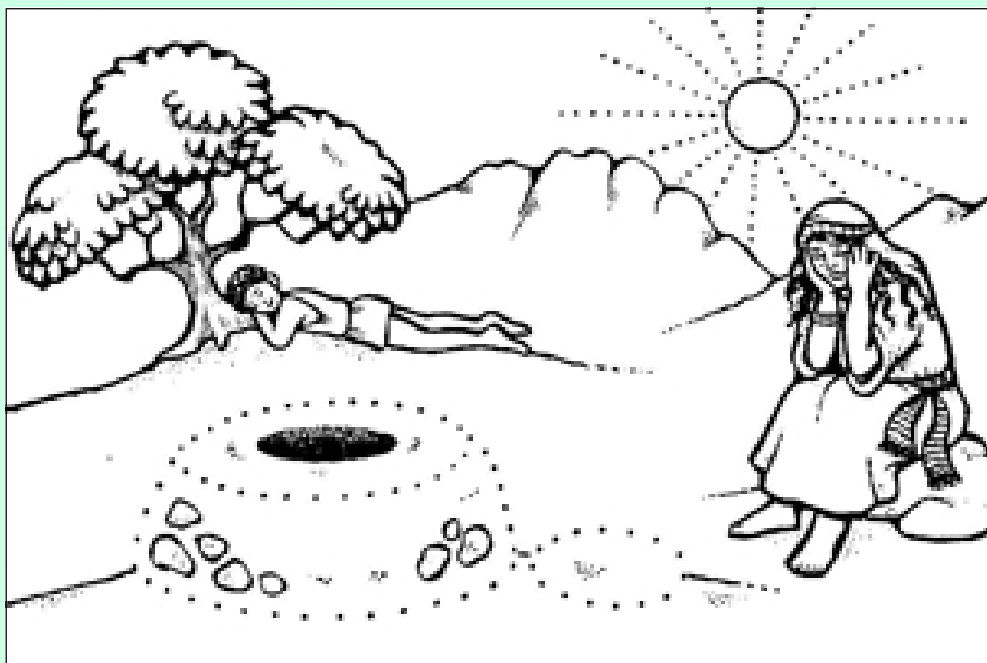
Gerecsei Judit

belekerültek a Szentírás valamelyik fejezetébe.Érdeemes elolvasnod a bibliai részeket a saját Szentírásodban is. Áldott olvasást és rejtvényfejtést kívánok!

Bizonyára tudjátok, mik azok a dolgok, amik nélkül az ember nem élhet sokáig. Igen, a levegő, a víz, élelem nélkül nem sokáig élnénk. Aki volt már nagyon szomjas vagy nagyon éhes, az tudja, milyen rossz dolog. A mai történetben egy kicsi fiúval ismerkedhettek meg, aki olyan helyzetbe került, amikor az éhséget és szomjúságot meg kellett tapasztalnia.

A Bibliában olvashatunk egy édesanyáról, akit Hágárnak hívtak. Így talán nem ismered, de úgy, hogy Ábrahám feleségének, Sárának volt a szolgálója, talán igen. Ott dolgozott szorgalmasan Ábrahám házában, és egy gyermeket is szült Ábrahámnak. Izmaelnek nevez-

távolabb leült. Nem bírta nézni, hogy szenved a fia. De nem könyörült meg rajta senki, nem látta a szenvedésüket, nem hallotta sírásukat senki? De igen!! A Biblia ezt mondja: "De Isten meg-

A két kép között öt apró különbség van!

Keresd meg és színezd kia képet.

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: megkeresztelték: Mayer Dominikot, Reszelő Anna Kamillát, Kiss Benedeket, Nemeséri Norbertet, Koronczai Esztert eltemették: Varga Dezsőné

Ászáron konfirmált: Ligeti Márta

Bana—Bábolna: Megkereszteltük: Várközi Dániel Máté, Bartos Dávid Péter

Házassága megáldását kérte: Leskó Dániel és Delbó Katalin

Bokod: szent keresztség sákramentumában részesült: Miklós Klaudia Henrietta és Syed Isha, valamint Trescsik Dorián

Dad: szent keresztség sákramentumában részesült: Soha Máté házasságukra Isten áldását kérte: Szilágyi Sándor és Csonka Julianna, Rokosz László és Nagy Irén, valamint Erdős László és Molnár Ibolya

Ete: megkeresztelték júniusban Szabó-Katona Viktóriát, Kiss Kolos Csabát, Gyüszí Vivient, júliusban Csíky Sára Rózát, augusztusban Bátki Dávid Sándort

konfirmált júniusban: Deák Anna, Markovics Diána, Rác Henrietta Ágnes, Toronyai Dávid Miklós

eltemették júliusban Dr. Kádár Lászlót (Súron), augusztusban Katona Józsefnét

Kisbéren konfirmált: Szabó Attila

Oroszlány: Keresztségben részesült: Tóth Pál Levente, Tóth Koppány Krisztián, Matuz Milán János, Dull Bence

Megkötött házasságukra Isten áldását kérte Darula Viktor és Erdélyi Dóra

BÉKENYILATKOZAT

A Kárpátaljai Református Egyház vezetése Békenyilatkozatban tiltakozik minden némű erőszak, háború ellen és aláírásgyűjtésbe kezd az Ukrajnában élő minden némű nemzetiség békés együttélése mellett. A nyilatkozatot eljuttatja a KRE valamennyi gyülekezetébe, valamint a nyilatkozatot el kívánják juttatni az ukrainai és az anyaországi vezetőikön kívül az európai döntéshozókhoz is.

Mi, Kárpátalján élő ukránok, ruszinok, oroszok, magyarok, románok, szlovákok, németek és más nemzetiségűek, akik aláírásunkkal hitelesítjük ezt a dokumentumot, mélységesen elítéljük az értelmetlen erőszakot és háborút.

Szilárd meggyőződésünk, a XXI. században az Ukrajnában minden szinten kialakult krízishelyzetet kizárólag békés demokratikus úton, az országban egymás mellett élő nemzetek akarátának megfelelően, (a Wilsoni – elvek alapján - 1919) emberi életek kioltása nélkül kell megoldani.

Kinyilvánítjuk, hogy Kárpátalja népe nemcsak földrajzi és területi egységet akar, hanem küzd az Ukrajnában élő valamennyi nemzet békés egymás mel-

lett éléséért. Ezt a küzdelmet, életet károsító fegyverek nélkül, a Békesség Evangéliuma és az imádság, a szeretet és a megbocsátás, valamint a szabad és félelem nélküli véleménynyilvánítás eszközeivel akarjuk megvalósítani. Ezért határozottan ellene vagyunk, hogy Kárpátalja lakosságát (főleg férjeiket, édesapákat, fiúkat, gyermekeket) háborús és erőszakos cselekedetre kiképezzenek és kényszerítsenek.

Kérjük, hogy ebben a küzdelemben álljon mellénk Ukrajna választott elnöke, a Legfelsőbb Tanács, az Európai Parlament, az Európai Tanács és Európa valamennyi civilizált állama.

Kérjük a nyugati és a keleti hatalmakat, Ukrajna vezetőivel együtt tegyenek meg mindent, annak érdekében, hogy a döntéseket elsősorban ne gazdasági és önös érdekek vezéreljék, hanem az emberi élet megőrzése.

Elítéljük azokat a törekvéseket, melyek ellentéteket éleznek és szülnek, megbontják az Ukrajnában élő népek békés együttélését. Továbbá elítélünk minden olyan megbélyegző, diszkrimináló és sértő jelzők használatát és megnyilvánítását, mint például: „Banderovcö”, „Maszkalj”, „Hetymágyárám”,

„SzmertyMaszkaljám”.

Mivel „Istené egyedül a dicsőség és Ő dicsőséget nem adja másnak” (Ézs 48,11 49, 3) óva intünk minden embert és nemzetet, az öndicsőítéstől (Szlavanaciji – dicsőség a nemzetnek, „Szlávágerojám” - dicsőség a hősöknek, SzlavaUhorscsényi – dicsőség Magyarországnak, „SzláváUkrajini – dicsőség Ukrajnának” SzláváKarpatskijUkrainyi - dicsőség Kárpát-Ukrajnának, SzláváMálarasiji – dicsőség Málorosziának), és az embertársi mi-volt megkérdőjelezésétől. (a fasizmusnál: az ellenség kártevő, a kommunizmusnál: az ellenség a történelem söpředéke)

Elítélünk minden olyan egymásnak feszülő nagyhatalmi törekvést, melyben a mi társadalmunk a pusztítás eszköze. Asszonyainkat a katonai behívások elleni tiltakozásukban nem a szeparatizmus vezérli, amit némelyek a propaganda eszközével próbálnak bélyegként rájuk ragasztani, hanem a férjeikért és a fiaikért, valamint családjukért érzett féltő aggodalom.

Kárpátalja népe elítél minden értelmetlen háborút és békét kíván!

www.reformatus.hu

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: “ Közelebb Egymáshoz “ Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 **email.: hethatarlap@freemail.hu**

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641